

Potpukovnik
Sakib POZDERAC

ZAPAŽENA ULOGA ČASOPISA U VOJNOM OBRAZOVANJU STAREŠINA

Po svom sadržaju i raznovrsnosti priloga iz oblasti naše odbrambene politike, »Vojno delo« služi slušaocima Škole narodne odbrane kao solidan izvor literature za proširivanje stečenih znanja, posebno iz oblasti strategije oružane borbe. Objavljeni radovi u »Vojnom delu« mogu veoma korisno poslužiti slušaocima da po završetku školovanja, neposrednim učešćem u razradi ili polemici o pitanjima iz strategije, operatike i taktike, proširuju stečena znanja i stiču nova. Ovo ilustruje i letimičan pregled prošlog, sadašnjeg i perspektivnog sadržaja ovog našeg opštevojnog teoretskog časopisa.

Iz nastavnog materijala, inače dosta opširnog i kvalitetnog, zatim, putem seminara, predavanja i povremenih diskusija, naši slušaoci izučavaju odbrambenu politiku u širokom obimu i slobodnijem interpretiranju pojedinih pitanja. Nastavnik-predavač daje slušaocima širi izbor literature, u kojem se redovno nađu i članci iz »Vojnog dela«. Znamo da je časopis namenjen svim starešinama i čitaocima i izvan armije i da nam ne može prezentirati odgovore na sva pitanja koja u školi izučavamo. Ali, i parcijalno korišćenje članaka dosta nam pomaže u toku školovanja.

Slušaoci nisu u prilici da se javljaju kao neposredni učesnici u naučnoj obradi ili u polemici o aktuelnim pitanjima o kojima piše časopis. Međutim, smatram da »Vojno delo« znatno više koristi ujašnjavanju pitanja iz strategije, operatike i taktike starešinama u jedinicama i komandama.

Mislim da autori članaka u »Vojnom delu« kvalitetno i interesantno raspravljaju o pitanjima opštenarodne odbrane. Ono što bi im kao čitalac zamerio to je što ne daju uvek izvornu literaturu kojom se služe (našu i stranu), kojom bismo se i mi mogli poslužiti u dono-

šenju svojih sudova i stavova, pa i u proveri iznetih mišljenja. Nama kao slušaocima ŠNO ta literatura bi poslužila i za sopstvenu naučnu analizu, dokazivanje i vrednovanje objavljenih priloga.

Težište sadržaja i polemičkih rasprava, po mom mišljenju, trebalo bi da bude na naučnoj razradi naše originalne strategije i operatike. Pri tome, trebalo bi izbegavati neke »specifičnosti« koje ukazuju na razlike operacija naših operativno-strategijskih sastava i stranih, a više pažnje bi trebalo posvetiti da se »naša operacija« naučno i originalno rasvetli. To znači da bi naše postavke operacije morale biti naučno izvedene, i to iz strukture naših oružanih snaga, a strani prilazi operaciji da budu »specifični« za nas.

Takođe zapažam da bi na stranicama časopisa trebalo voditi još slobodnije rasprave vojnih teoretičara o bitnim pitanjima strategije, operatike i taktike naših oružanih snaga, s ciljem izgradnje vlastite strategije i operatike. Iskustva oružane borbe iz ONOR-a i oslobođilačkih pokreta i lokalnih ratova u svetu — takođe bi trebalo redovno da budu u sadržaju časopisa, jer je danas sve više starešina i na školovanju i u jedinicama koje nisu učestvovalе u ratu, a naša se doktrina upravo bazira na iskustvima te vrste oružane borbe.